

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 403.

101ste Møde.

Mandagen den 17de Juni.
(Fors.)

Ordføreren: Ja det gjør mig ondt, at der er opstaaet saamegen Misforstaaelse i Anledning af dette Endringsforslag; jeg troer virkelig, at en Deel dertil grunder sig paa en mindre rigtig Opfattelse af de tilstedeværende Forhold. Jeg har allerede ved den anden Behandling udtalt, at der ved denne Bestemmelse ingen Forandring vilde indtræde i det Forhold, hvori de Embedsmænd, som ikke kunde stille den fornødne Helbredsattest, hidtil havde staaet til Enkekassen. Den Bestemmelse, som allerede findes derom, er ligefrem overgaaet paa Livrentes og Forsørgelsesanstalten ved Forordningen af 1845, som siger, at denne med Hensyn paa Embedsmændenes Forpligtelse til Indskud skal træde i Enkekassens Sted. Der er flere Talere, som have udtalt sig saaledes om disse Forhold, at jeg ikke kan andet end sige, at det er det selv samme, som af Udvalget er udtalt, at man antager, at disse Forhold blive som tidligere, og at det er udtrykt i § 8, som netop giver en særegen Bestemmelse for alle de pligtige Indskud, nemlig, at de optages uden den sædvanlige Helbredsattest. Men deraf følger ogsaa, at man er berettiget til at antage, at det muelige Tilskud, som derved kom til at gives ligesom tidligere, vilde blive afholdt af Finantserne. Jeg har ikke kunnet forstaae den ærede Finantsministers Mening i den Henseende, og jeg har heller ikke kunnet bringe i Samklang med hans Udtalelse i denne Sag det, som findes opført derom i Finantslovudkastet; men jeg maa tilstaae, at efter Udvalgets Mening vil Følgen blive den samme, enten denne Tilføining gives Paragraphen eller ikke, og da § 8 i ethvert Tilfælde bliver staaende, saa troer jeg rigtignok, at det hen-

sigtsmæssigste, man kan gjøre, vil være, at man ikke gjør denne Tilføining.

Bregendahl: Med Hensyn til Spørgsmaalet om Nødvendigheden af den nye Lov, som den ærede Deputerede fra Sorø Amt forberørte, skal jeg henholde mig til hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Dist. (Krieger) og Ordføreren nylig bemærkede, og blot tillade mig at gjøre opmærksom paa, at da Staten engang har overtaget Garantien for alle de Livrenter, som tegnes i det her omhandlede Selskab, saa er det en Selvfølge, at denne Garantii ogsaa maa indtræde for alle de Livrenter, som fra nu af blive tegnede hos dette, og altsaa ogsaa for alle de Renter, som blive tegnede i Medhold af det nu foreliggende Lovforslags § 8, saa at jeg ikke kan indsee, at nogen ny Lov i saa Henseende bliver nødvendig. Hvad det andet Spørgsmaal angaaer, om Fortolkningen af § 2 Nr. 3, eller om hvorvidt den ærede Finantsminister maatte ansee det fyldestgjørende eller ikke, at den eventuelle Enke var i udenlandsk Levesforstærkings-selskaber sikret den fornødne Livrente, da kan jeg i saa Henseende ikke være enig med den ærede Finantsminister i hans Fortolkning af § 2 Nr. 3, men jeg troer ogsaa, at det er meget overflødig, thi selv om det Endringsforslag, der her er stillet af 15 Medlemmer, bliver antaget og føiet til § 8, og selv om man forstaaer dette Endringsforslag saaledes, at alle de Embedsmænd, som i Henhold til § 8 have sikret deres Enker Overlevelsesrenter, skulde enten de have produceret Lægeattester om godt Helbred eller ikke, udelukkende overtage Garantien for Embedsmændenes Enkers Livrenter, saa vil denne Forstaaelse af Endringsforslaget dog for største Delen kunne omgaaes, hvis man kan producere de fornødne Lægeattester, idet jo Livrenten skal forsikres førend Egtteskabets Indgaaelse, det vil sige den største Deel af Livrenten for Enken bliver sikret, førend Egte-